

Forfatter: Worm, Jacob

Titel: . - [1968]

Citation: Worm, Jacob: ". - [1968]", i Worm, Jacob: . - [1968], udg. af ERIK SØNDERHOLM , [1968]-1994, s. 242. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-worm01val-shoot-idm140677732414224.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: . - [1968]

Thesis 18.

Pergimus ad Jdola bellica eaqve numerô fere carentia, qvæ venerantur maximi, medioxumi, minimi, ut vix eis saltem enumerandis nos agnoscamus pares. Fando inaudivimus Jmperatores, duces, et officarios, alieni Regis pecuniis, et auro exoticô corruptos, non sine perjuriô, integros exercitus hosti prodere, castella et castra suæ fidei ac tutelæ commissa dedere, regionem vel proprii Regis, vel qvam ille justis 243 diskussioner i kollegierne, efter at Jeroboam er anråbt og indfanget af smigrernes smiger, eftergives, efter at forræderen omsider har fået pålagt denne straf, at han kan hengive sig til drik og frådseri på sit gods og svække sit forræderiske legeme med alle delikatesser indtil døden; i mellemtiden sønderrives, bringes i vanry, antændes, udsuges, plyndres, udtømmes og nedstyrtes det såre ulykkelige, sørgelige og hjemsøgte fædreland fra de sidste grundsten af disse røvere, brødre af brandstifterselskabet de la Brosse. Giv agt, himle, hævn, straf, gengæld og udryd fædrelandets bitre farlige rødder, hør, beder jeg, den sukkende fromhed, sørg over retten, der er fordømt til evig landflygtighed, føl smerte over den landflygtige klogskab, sørg over den svindende oprigtighed, begræd med bitre tårer de godes ødelæggelse og fuldstændige, men hemmelige tilintetgørelse af det kæmpende fædreland; men jeg ærgrer mig over yderligere at bøje knæ for disse underverdenens og helvedes plageånder, der sidder ved roret og styrepinden i det jeroboamitiske rige, og vil snarere dø end dvæle ved enten at opregne eller at straffe disse. Jeg hører dog, at dette afgudsbillede for have syge og griskhed efter gaver så at sige beskytter sit forhold og sin sag, fordi tilbederne af dette afgudsbillede tænker på, at de, tvunget af alt for store krav og pålagte skatter, ja snarere berøvet eget underhold, sælger gejstlige, borgerlige, militære embeder til dem, der byder; men vi forårsager ikke denne trætte, vi lader derfor vor sag uafgjort, mindet om Pauli ord: »Man skal ikke gøre ondt, for at der kan komme godt deraf«.